

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Στὸ ἐννενηντα τέσσερα καὶ χίλια ὀκτακόσα
νῦναι καλὰ ὁ Λόρδος μας νὰ φᾶμε κι' ἄλλα τόσα

Ἐνδέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα μας πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή. — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα — μονὸν μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔγω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει,
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι — γιὰτὶ λεπτὰ δὲν ἔχομε
καὶ ὅσων Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάζια κι' ἐντροπήν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον — **ὅκτὸ φάγκα εἶναι μόνο.**

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — **δέκα φράγκα καὶ ὅτὸ χίρο.**
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἔγινες συνδρομητής.
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Δευτέρα Ὁκτωβρίου κι' εἰκοστὴ
κι' ἄφιξις Βασιλέως σεβαστή.

Ποῦντος τετρακόσα κι' ὀγδοῖντα τρία,
θάνατος τοῦ Τσάρου, θλίψις καὶ πικρία.

Ἐνα δάκρυ μας πικρὸν εἰς τοῦ Τσάρου τὸν νεκρόν.

Κλαίει Πηλάτι λαμπερὸ καὶ ξέσκεπὸ καλύδι,
τρίζει καθένας Ὅρονος,
καὶ τὸν λαὸ τῆς Μοσκοβίᾶς βραβαίνει σὰν μολύδι
μιᾶς μαύρης λύπης πόνος.

Γι' αὐτὸν ποῦ δὲν ἔμαυλισε πορφύρα ξεμαυλίστρα
ἀλύπητη κι' ἀδάκρυτη καμμιὰ καρδιά δὲν μένει,
κι' ἀπ' ὅλαις τῆς μεριάς τῆς γῆς φωνὴ μοιρολογίστρα
μοιρολογᾷ μιὰν ἀρετὴ διαμάντοστολισμένη.

Τὸν κόσμον, ποῦ ὅτὸν βόρβορον τῆς σάρκας του κυλιέται,
ποῦ τρῶν βαθεῖα τὰ σπλάχνα του τῆς ἀπιστίας πόνοι,
ὅπου γελά τὴν ἀρετὴ καὶ γι' ἀρετὴ γελειέται,
ἀκόμα τὸ θαμπὸ τῆς φῶς τὰ μάτια του θαμπώνει.

Κι' ἂν τῆς στιγμῆς ἐγκώμια γι' αὐτὴν δὲν κελαῖδῃ
σὰν τύχη ὅττ' ἐν ἀχύρινῃ καλύβῃ νὰ τὴν ὀῇ,
μὰ πέφτει καὶ τὴν προσκυνᾷ ὅτ' ἀπὸ Στέμματα σὰν λάμπη
κι' ἠχολογοῦν τὴ δόξα τῆς τὰ πέλαγα κι' οἱ κάμποι.

Μέσα ὅτὸν βόγγο τὸν βαρὺ τῆς τελευταίας ὥρας
γροικιέται βόγγος πρὶ βαρὺς Εἰρήνης μαυροφόρας,
κι' ὁ Δράκος ποῦ ἔαρμάτωτος ἐμούγγριζε κοντὰ του
διχαβαίνει μ' ἀστραπόβροντα κτυπῶντας τάρματά του.

Τὰ μάτια ποῦ δὲν ἔσθυσαν κι' ἀγάπης φῶς ξανοίγουν,
ζωαῖς ποῦ τῆς ἐκινώσανε γλυκεῖας Εἰρήνης κλάδοι,
σ' ἓνα μονάχα δάκρυο τὰ δάκρυά των σμίγουν
καὶ γίνεται ὅτ' ἀπὸ Στέμμα του τὸ πρὶ λαμπρὸ πετράδι.

Κι' οἱ δοῦλοι, ποῦ ὅτ' ἀπὸ κλάμμα τῶν καὶ σίδερο ραγίζει,
ποῦχουν τὴν πίκρα γιὰ ψωμί καὶ γιὰ χαρὰ τὸν Χάρο,
τὸν σιδερένιο Βασιλεῖα σὰν εἶδαν νὰ λυγίξῃ
ἐκλάψανε τὸν ἀνθρώπον κι' ἐξέλασαν τὸν Τσάρο.

Στῆς πλάκας του τὸ μαρμαρο ὁτοιμώθηκαν μαχαίρι,
τιναχτήκαν ἐλεύθερα σφιγτοδεμένα χέρια,
καὶ μὲς ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸ στεγερὸ σκοτάδι
ἐχύθη φῶς γιὰ μιὰ στιγμὴ μὲς ὅτ' ἀπὸ σκλαβιάς τὸ βράδυ.

Εἰς τὸν Μεγαλειότατον
τὸν κατὰ πάντ' ἀνώτατον.

Α'.

Ἦλθες καὶ πάλι, Βασιλεῦ,
κι' ἐμεῖς δὲν βγάζουμε 'μιλιά.
Γιὰ τὸν καλὸ σου ἐρχομὸ
μὲ τὴν καρδιά μας χαίρομε,
καὶ τὸν πολὺ μας τὸν καὶ μὸ
τὸν ξέρεις καὶ τὸν ξέρομε.

Σὲ τόση φόρα προκοπῆς
τί νὰ σοῦ πῶ καὶ νὰ μοῦ πῆς;
Βαρέθηκα νὰ τσαμπουνῶ
τῆς ἀναγούλαις τῆς παλῆαις,
καὶ τὸ μυαλό μου νὰ πονῶ
γιὰ τοῦ Κουβέρνου τῆς δουλειᾶς.

Βαρέθη σκέδια σπουδῆς
τοῦ καθενὸς ἡ γκλάβα,
καὶ τώρα δίχως νὰ μᾶς 'δῆς
εἰς τό Τατόι τράβα
νὰ ξεποστᾶσης, Βασιλεῦ,
μὲ τὴν καλή σου φαμελιά.

Δὲν ἔχω σήμερα σκοπὸ
ἐκεῖνα πούλεγα νὰ πῶ.
Πᾶν κι' οἱ θυμοὶ μας κι' ἡ χολαῖς
καὶ μόνον χρέος ἔχεις Σὺ
παιδιά σου πάντα νὰ μᾶς λές
καὶ νὰ σοῦ λέμε μιλ μερσί.

Γεώργιέ μας Βασιλεῦ,
εἰς τὰ παιδιὰ σου νὰ θαρρῆς,
Εὐοὶ φωνάζει κι' Ἐλελεῦ
κι' ὁ Μουσιῦ Τζώρτζης ὁ Σοιρῆς,
κι' ἂν ὡς πατὴρ μᾶς ἀγαπᾶς
εἰς τὴν Δεκέλειαν νὰ πᾶς.

Ἄν ζέστη δὲ κι' ἐκεῖ λυσσᾶ
καὶ μὴτε Βόρειος φουσᾶ,
τὸν Βόρειον δ' Ὀδωρῆς
γενναῖως ἐκοπάνισε,
μὰ κι' ὁ Σωτήρας ὁ βαρὺς
ἀσώτως ἐδαπάνησε.

Β'.

Ἐξοδα 'στὸ Παλάτι σου γενῆκαν τὰ συνήθη,
μόνον ἄερας, Βασιλεῦ, πολὺς ἐδαπάνηθη.
Ναὶ μὲν καὶ σὺ τὸν Βόρειον γενναῖως ἐξοδεύεις

ὅταν 'στὸν Θρόνον κάθεται τοῦ Μεγαλειότατου,
ἀλλ' ἄφινε τοῦλάχιστον ὁπόταν ταξειδεύης
νὰ κοπανίζωμεν κι' ἐμεῖς τὰ περισσεύματα του.

Μὲ τοῦτο τὸ κοπάνισμα παραμικρὰ ζημία
'στοῦ Θρόνου τὰ κατὰστιχα πιστεύω νὰ μὴ γίνῃ,
καὶ φαίνεται τὴν σήμερον ἀπὸ πολλὰ σημεῖα
πὼς μόνον κτῆμα 'στους Ρωμηοὺς ὁ Βόρειος θά μείνῃ,
κι' ἂν θέλῃς δίχως βάσανα καλὰ νὰ τὴν περάσωμε
ἐλ' ἀπὸ τώρα, Βασιλεῦ, σὲ δὴδὸ νὰ τὸν μοιράσωμε.

Κι' ἂν κάθε κοκκινόσκουφος καὶ φλογερὸς ἀντάρτης
κατὰ τοιαύτης ἀντιστῆ ἀεροθεραπείας,
μὴ λησμονῆς, ὦ Βασιλεῦ, τοὺς Βασιλεῖς τῆς Σπάρτης,
ποῦ τὸν λαὸν συνειθίζαν εἰς ἰδιοτροπίας,
κι' ἂν κι' ἦσαν πλουσιώτεροι χρηματικῶς ἡμῶν
εἶχαν ὡς μόνον δίκαιαν τὸν μέλανα ζωμόν.

Καὶ σὺ τοιοῦτος Βασιλεὺς τὴν σήμερον γενοῦ
καὶ τῆς μουρμούραις μὴν ἀκούς τοῦ κάθε κουενέ,
ἂς κάνωμε συσσίτια κι' ἐμεῖς ἀπὸ κοινοῦ
κι' ἂς βάζῃ τὸν ἄερα του καθένας ρεφενέ,
κι' ἂς τρώγωμεν κι' ἂς πίνωμεν τὸν Βόρειον ἐξ ἴσου
φωνάζοντες εἰς τὸν Γκράν Ντούρ καὶ 'στὸν Τζῶν Λούμπι
«ξυσσοῦ».

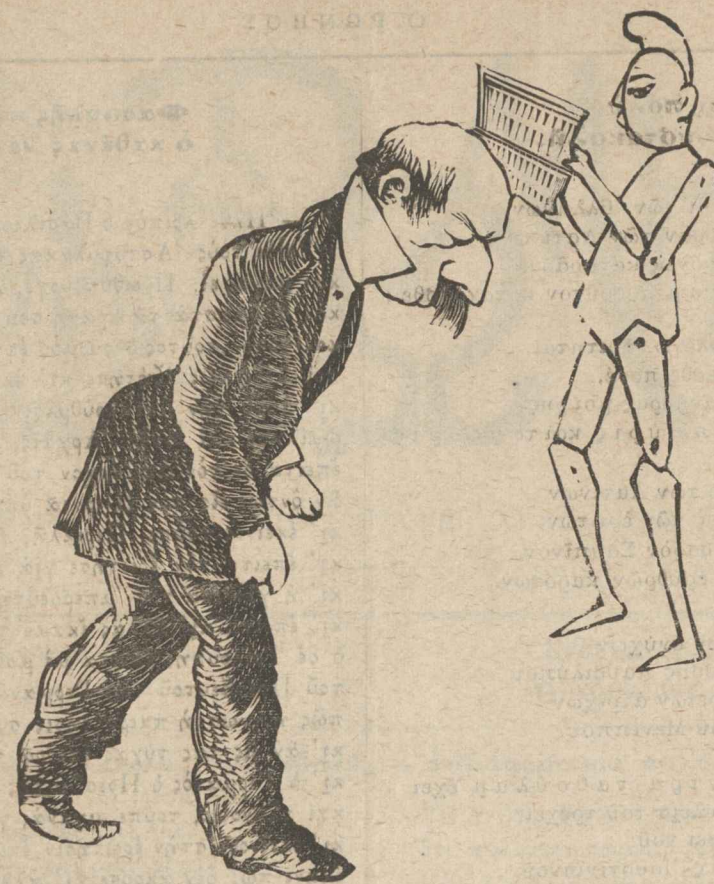
Γ'.

Κατὰ τῆς ἀπουσίας σου τὰς πονηρὰς ἡμέρας
ὁ διάβολος ἐκόντεψε τὸ καθεστὼς νὰ πάρῃ,
πανίσχυρον ἐδέσποζε τὸ κράτος τῆς μαχαίρας
καὶ ξαναπῆρε κι' ἔδωσε τῆς πείνας τὸ τροπάρι,
ὁ δὲ Τρικουπὴς ἀπαθὴς καὶ παγωμένος λίθος
ἐφώναζε συχνὰ πυκνὰ πρὸς τ' ὁλοῦζον πληθῶν:

«Τῆς πείνας τὸν ἐξάψαλμο γιατί μοῦ κοπανᾶτε;
γιατί, μωρὲ βερέμνηδες, νὰ λέτε πὼς πεινᾶτε;
γιατί, μωρὲ, ν' ἀκούετε τὸν τᾶδε καὶ τὸν δεινα
καὶ τέτοια σκέψις παλαβὴ μὲς 'στὸ μολό σας μ'πῆκε;
καὶ ποῖς ἐδῶ τὰ τσίτωσε ὡς τῶρ' ἀπὸ τὴν πείνα;
καὶ ποῖς ἐζήτησε ψωμί κι' ἀμέσως δὲν τὸ βρῆκε;

«Μὰ τὸ παραξιλώσατε ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια
καὶ τὸ τροπάρι τοῦ λιμοῦ σᾶς ἐγίνε συνήθεια.
Ἦ φαντασία σας 'μπορεῖ τὸν κόσμον νὰ πεθάνῃ,
ὀλίγη θέλησις καλὴ, μωρὲ λαέ, σοῦ φθάνει,
κι' ἀντὶ λειψοῦ ζυμαρικοῦ καὶ κουρζμάννας μαύρης
'μπορεῖς φραντσόλα κάτασπρη καὶ παντεσπάνι ν'ἔβρης».

Ἔτσι λοιπὸν μᾶς ἔπεισε καλὰ πὼς τὴν περνοῦμε
κι' ἐθαρεθήκαμε κι' ἐμεῖς νὰ λέμε πὼς πεινοῦμε,
κι' ὁπόταν, φίλε Βασιλεῦ, εὐδόκησες καὶ σὺ
νὰ ξαναλθῇς 'στὸ κράτος σου γιὰ τὴν καλὴ μας μοῖρα,
τότε κι' ἐμεῖς 'σηκώσαμε τὸ κούτελο θρασύ
κι' ἀφήσαμε τὸν ταμπουρᾶ κι' ἐπιάσαμε τὴν λύρα.

Ὁ Φαισουλῆς ὦ· Π ὦ π Τ β ἂ ν διαβάζει τὸν Μπουρλίτο
γιὰ νὰ μᾶς σῶσῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ καινούριου κρότου.

Καὶ 'στὸν Τρικουπὴν ἐστελλες ἀπ' ἔξω χαϊρέτισματα
γιὰ τοὺς μεγάλους κόπους του καὶ τὰ γκρεμοτσακίσματα,
καὶ φαμφαρῶνων μερικῶν ἐλούραξαν τὰ στόματα,
ἐκεῖνος δὲ μὲ λύγισμα Σωτήρος καλλισύμου
'στῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐφώναζε τὰ κόμματα:
«βλέπετε; δὲν μ' ἐξέλασε ἀκόμη τὸ χρυσὸ μου!»

Κι' εἰς ὥρας, φίλε Βασιλεῦ, Ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως
ὡς νὰ μετρήσης ἐκατὸ ἀδεύαζε Ταμεῖα,
καὶ ποῖμαι πολυώνυμοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως
λέγουν πὼς ἀπεφάσισαν νὰ γίνουν ποιμνὴ μία,
καὶ βλέπομεν σὰν χάχῃδες μὲ τρίχας ὀρθωμένας
πῶς μία ποιμνὴ ἔσεται ὑπὸ πολλοὺς ποιμένας.

Κι' ὁ Καραπάνος εἰς αὐτὴν 'μπορεῖ νὰ προσχωρήσῃ,
γιατί κι' αὐτὸς ἐγύρισε προχθὲς ἀπ' τὸ Παρίσι
χωρὶς καμμιὰ ὑποδοχὴ νὰ τοῦ γενῇ μεγάλη
καὶ λόγῳ σὰν τὸ μπόι του γιὰ τὸν λαὸ νὰ βγάλῃ,
γιατ' εἶναι δύσκολοι καιροὶ καὶ 'στους πλουσίους τώρα
κοστίζει κι' ἓνα μάσκουλο καὶ μία κλαπαδόρχ.

Κι' ὁ κύρ Βασίλης, Βασιλεῦ, πρὸς χάριν τῆς Βουλῆς
κουδοῦνι σπουδαϊότητος μᾶς ἔφερε πολλῆς.
Ἐπῆγν ὅλοι νὰ τὸ 'δοῦν μὲ μάτι καὶ γαρίδα,
τὰ νικελ ἐμνημόνευσαν τὴν δόξαν τῆς μπακίρας,
κι' ἐπαναβλέπεις μὲ χαρὰν τὴν φίλην μας πατρίδα,
καθὼς ἐτηλεγράφησες θερμῶς ἐκ τῆς Κερκύρας.

Κι' ἐμεῖς, Μεγαλειότατε, ποσὼς μὴν ἀμφιβάλλῃς
ὅτι σ' ἐπαναβλέπομεν μετὰ χαρὰς μεγάλης,
ιδίως δὲ σηκώνεται νὰ 'δῇ περιχαρῶς
πὼς φρέσκος φρέσκος 'γύρινες εἰς τὸ παλιὸ κενάκι
τῆς ἀριστοκρατίας μας ὁ γνήσιος ὀρρός,
ποῦ τὰ γλυκὰ ξανάρχισε νὰ τρώῃ τοῦ Γιαννάκη

Ὡ· Ἄγγελος μᾶς φαίνεται παρηγορίας νέας
καὶ πράξεις περιμένομεν παράποτε γενναίας,
κι' ὅταν ἰδῇς νὰ κραπαλῇ κανέναν Ἀρλεκίνο
βεβχίως μὲ τὴν μαστίγα θά κυνηγήσῃς τούτον,
καθὼς ποτὲ κι' ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἡδωνῶν ἐκεῖνος
τὰς Βάχχας κατεδίωκε μὲ μαστιγίου κνουτον.

Μελαγχολία διαρκῆς τὸ στήθος μας πιεῖται
κι' ἐλπίζομεν 'στὴν θλίψιν μας νὰ φέρῃς εὐτυχίαν,
ν' ἀρχίσῃ πιά 'στ' Ἀνάκτορα κι' ἡ μουσικὴ νὰ παίζῃ,
νὰ πέρνωμε τὸ φρέσκο μας εἰς τὴν δεινροστομίαν,
καὶ κάθε φούστα σηκωτῇ καὶ θηλυκὸ κομματι
κρυφὰ κρυφὰ κι' εὐγενικὰ νὰ τρώμε μὲ τὸ ματι.

Μὴν παραπέσης 'στὴ δουλειά κι' ἀρχίσης χέρι χέρι
καὶ πρὸ πολὺ μοῦ φαίνεται πὼς μᾶς ἐλαφρύνει
ὁ τῆς Κορέας πόλεμος, τῆς Κίνας τὰ τραμποῦ,
ἡ ναυμαχία τοῦ Γκαλού, τὸ Βαί Χαί Βαί,
ἀπὸ τὸ τί συσκέπτονται τὰ γίδια καθὲ στάνης
κι' ἀπὸ τὸ τί δὲν σκίεπται 'στὸ χάλι μας νὰ κάνῃς.

Λόγος περίεργος πολὺ Σεπτέλου τοῦ μουστακαλῆ.

Ὡ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς καὶ νέοι τῶν Ἑλλήνων,
πρὸς τί βαρέως φέρετε τὴν γλῶσσαν τῶν Λατίνων;
πρὸς τί δὲ ταύτην, ἄφρονες, ἀφρόνως καταρᾶσθε
καὶ νόστρα πατρίεντσια μοδοῦτον καταχρᾶσθε;

Τοιαῦτα τοίνυν πρὸς ὑμᾶς προσλέγω, φοιτηταί,
οὐδ' ἂν σοφοὶ ἐπακριδῶς γενήσεσθε ποτέ,
οὐδὲ βλαστήσει μία θοῖξ ἐπὶ σπανήθρας μούρης
ἂν μὴ σπουδάσῃ ἐμβριθῶς τὸ μπουρίσι καὶ τὸ μούρισι.

Ἦν δὲ καὶ τὸ Γερούνδιον ἀφῆτε τῶν Λατίνων
εὐρήσ' ὑμᾶς γερούνδια τὸ σφρίγος τῶν ἐρώτων,
ἦν δὲ ποιήσῃ ἐκποδῶν καὶ τὸ σοφὸν Σουπῖνον
καὶ σοῦπαν οὐκ ἂν φάγοιτε μετ' ἐρυθρῶν καρότων.

Ταῦτα κἀγὼ μεμάθηκα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
καὶ τῇ συνάρσει λαλιᾶς καὶ γλώσσης παυσιλύπου
ἐπὶ χρωτὸς ἠθάσκοντος καὶ παρειῶν ἀτρίχων
ἐφ' ἐκινάδρα δαψιλῆς καθὼς ἡ τοῦ Μενίππου.

Εἰ δέ τις ἐμανκίπατος κόντρα ταβούλα μ' ἔχει
κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον κακὴ δουλειὰ τοῦ τρέχει,
μαθέτω δὲ Λατινιστὶ ἐν ἀπογνώσει νοῦ
τὰς Νεαράς τοῦ Καίσαρος Ἰουστινιανοῦ.

Λόγος τοῦ κοντοπίθαρου καὶ Ἑβραῖστοῦ Παυλίδου, ποῦ τοὺς καυμένους φοιτητὰς τοὺς πῆγε ριπιτίδι.

Ναὶ μὲν σὰς ἐδαρύναμεν μετ' ἡν Λατινικὴν,
ἀλλ' ὅμως σκέψις γίνεται δόφῃ ὅτῃν Πρυτανεῖαν
ἀμέσως νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν
τῶν νόμων τῶν Μωσαϊκῶν νὰ κάμετ' ἐρμηνεῖαν.

Διὰ νὰ γίνῃς τέλειος καθ' ὅλα Νομικός
εἰς τοῦτο σφόδρα συντελεῖ καὶ ἡ τῶν Ἑβραίων γλῶσσα,
ἐν τούτοις εἰς τὸ σπῆτι μου πηγαίνω βιαστικός
γιατὶ σωστὰ κλωδόσπουδα δὲν μούδγαλε μὴ κλωσά.
Κανεῖς δὲν πρέπει φοιτητῆς ἐν οὐ παικτοῖς νὰ παίξῃ...
ἐγὼ τῆς ἔβαλα ἐπτά καὶ ἐκείνη μούδγαλ' ἔξῃ.

Ἄ ὅτὸ διάβολο γιὰ κλωσά...
φέτος θὰ σὲ κάνω γρόσα.

Λόγος τοῦ Καλλιφρονᾶ, ποῦ γι' ἀμίλητος περνᾷ

Μὴ τὸν καιρὸν σας χάνετε μετ' ἅς διαδιδάσκει,
ὅτους φοιτητὰς τῆς Νομικῆς τοιοῦτον τι δὲν πρέπει,
καὶ ὅτῃν ἐκμάθῃς μίᾳ περιδουδάστου γλώσσης
καὶ ὅτῃς Παιδείας Ὑπουργὸς εὐγλώττως ἰδῶς προτρέπει.

Ἄν δὲ σπανίως ὁμιλῶ σὺν εὐρῶ εὐκαιρίαν
καὶ αὐτὴν ἀκόμη, φοιτηταί, τὴν γλῶσσαν τὴν πατρίαν,
ἂν ὅτὸ λαλεῖν λακωνικῶς δὲν ἔχω καὶ ἄλλον ταῖρι,
ἀλλ' ὅμως ὅτῃς Λατινικά θὰ μ' εὔρετε ξεφτέρι,
καὶ μάθετέ τα' γρήγορα σὰς τὸ παρακαλῶ
Λατινιστὶ τοῦλάχιστον μαζί σας νὰ μιλῶ.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ. — Ἦλθε λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς ὁ κράτος, μπεχλιβάνη
καὶ εἶδε τοὺς Ἀστυφύλακας μετ' ἅς καινούριχ κράνη
καὶ μέγας εἶ, Πρωθυπουργέ, ἀνέκραξε μετ' ἅς τρόμον
καὶ θαυμαστά τὰ κράνη σου γιὰ τοὺς φρουροὺς τῶν νόμων,
καὶ τόσον τοῦτος ὁ συρμὸς ἐφάνη πῶς τ' ἀρέσει
ποῦ λένε πῶς ἐζήτησε καὶ ἐκεῖνος νὰ φορέσῃ,
καὶ ἀφοῦ τὴν μεταρρύθμισιν αὐτὴν ἐχειροκρότησε
ὠμίλησε καὶ ὅτῃς Ἀρχαῖς, ποῦ τῆς κυττᾶς καὶ φρίττει,
ἔπειτα δὲ τὸν Δήμαρχον τοῦ Πειραιῶς ἐρώτησε
ἂν ὄντως εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχῃ διφθερίτις,
καὶ ἐκεῖνος τοῦπε, Περικλῆ, πῶς εἶναι πρὸ κειροῦ
καὶ ἔπειτα τὸν ἐρώτησε γιὰ τὸν ὄρρον τοῦ Ροῦ,
καὶ ἡ γλῶσσα του ὑπερδύθηκε μ' αὐτὰ τὰ τρία ρο
καὶ ἔπειτα καὶ ἄλλας ἔκαμε τοιαύτας ἐρωτήσεις,
ὁ δὲ Τρικούπης ἔπειτα μετ' ἅς μούτρο σοβερὸ
τοῦ Πρεσβευτοῦ τῶν Γερμανῶν ἐγύρευ' ἐξηγήσεις
πῶς ἡ γνωστὴ παιραιτήσις συνέβη τοῦ Καπρίβη
καὶ ἂν εἰς τὰς τύχας ἐπιδρᾷ τῆς Γερμανίας μόνης,
καὶ ὁ Γερμανὸς ὁ Πρεσβευτὴς εἰς τὸν Σωτήρα σκύβει
καὶ τζάνουμ, τοῦπε πιγανά, γιὰτὶ δὲν μᾶς πληρόνεις;
καὶ ἐκεῖνος ὅτῃν ἐρώτησιν ἐκείνην τὴν γελοῖαν
ἔκανε πῶς δὲν ἄκουσε καὶ ἀλλάζει ὁμιλίαν.

Π. — Καὶ ἔπειτα;...

Φ. — Κάποιος ἄγνωστος πουγγὶ ἄγνώστου κλέβει,
καὶ ἔπειτα 'κρουλόγητα καὶ ἐσυναχώθ' ἡ μύτη μου,
καὶ ἔπειτα ὅτῃν καρότσα του ὁ Βασιλεὺς ἀνέβη
καὶ ἐπῆγε ὅτὸ Παλάτι του καὶ ἐγὼ ἐπῆγα σπῆτι μου.

Π. — Καὶ ἔπειτα;...

Φ. — Εὐλοφόρτωσε τὴν ράχη μου δεινῶς.

Π. — Καὶ ἔπειτα;...

Φ. — Μένω τῆς Αὐλῆς θεράπων ταπεινός.

Μία δεκαετηρίς ποῦ σὲ κάνει ν' ἀπορῆς

Αὐτὸ τοῦ Σιδνεὺ Νοὲλ τὸ θαυμαστὸν Κατάστημα,
ποῦ τόσον ἐξυμνήθη,
ἐσχάτως συνεπλήρωσε δεκαετὴς διάστημα
ἀφ' οὗ συνεστήθη,
καὶ πλοῦτος τὸ περιχορμεῖ ποικίλος καὶ ἀπαράμιλλος
καὶ εἰν' ευκολώτερον πολὺ τὸ νὰ διέλθῃ κάμηλος
τρυφαλίαν βελόνης,
παρ' ἀπὸ τὸ Κατάστημα ἐκεῖνο νὰ περάσῃ
καὶ νὰ μὴ λύσῃ τὸ πουγγὶ καὶ καὶ ν' ἀγοράσῃ
καὶ ὅτῃς Ἐξηταβελόνης.
Διὰ συγχαίρων καὶ ὁ Ρωμηὸς τὰ ὅσα τοῦ χέρια δίδει
ὅτὸν ράπτῃν τοῦ Διευθυντῆν, εἰς τὸν Κωνσταντινίδην.

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρει τοῦ Ρωμηοῦ μὰς τὸ κενερί

Ὅτῃς Ρουμανίας τοὺς πολλοὺς ὀμνηγεῖς σαλπίζομεν
πῶς τοὺς κυρίους Χάιτα γιὰ πάντα θὰ γνωρίζομεν
ὡς μόνους ἀνταποκριτὰς ὅτῃν Ρουμανίαν ὀλῃν,
ὅτὸ Βουκουρέστι δηλαδὴ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πόλιν,
ὅποιος δὲ θέλει τοῦ «Ρωμηοῦ» συνδρομῆς νὰ γίνεταί
πρὸς τοὺς κυρίους Χάιτα γιὰ τοῦτο ν' ἀπευθύνεταί.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ἑδῶς τοῦ Προαστείου, κοινοτὸς πολὺς.